

Alt for Narvik- Revy med noe på hjertet

20.03.23 Jan Westby

FAVNER BREDT: «Alt for Narvik» er en lokalrevy som peker finger og setter lokale størrelser i parodi og belyser det som opptar oss som bor her i periferien. Og favner bredt – med humor og vidd. Revyen har noen virkelig gode kommentarer til det offentlige ordskiftet – både det lokale og det nasjonale. Foto: Monia Buyle

KULTURBOMBE TIL GLEDE OG LATTER, MEN OGSÅ TIL ETTERTANKE!

Narvik Teaterlags revy, «Alt for Narvik», har noen virkelig gode kommentarer til det offentlige ordskiftet – både det lokale og det nasjonale. Å bruke humor i måten å presentere lokalsamfunnet på, med dets gleder og sorger, er noe som nesten bare er revyforfatterne forunt. «Alt for Narvik» er en vittig og energisk revy som harselerer med dagsaktuelle temaer, og har i seg den rene og upretensjose ambisjonen om å få folk til å le, men også reflektere.

Rød tråd

Det er tretten år siden sist Narvik Teaterlag spilte revy, men når de først gjør comeback og børster støv av revyformen, så gjør laget det med gjennomgående bravur, dog med et lite aber i marginen. Det kommer jeg tilbake til, men først: Klaus Løkholm Bergli har hatt ansvar for instruksjonen og Marita Havaas Olsen har vært produsent, og det har resultert i en god gammeldags nummerrevy, men likevel med en form for rød tråd gjennom forestillingen som skaper en form for helhet som deles med et takknemlig hjemmepublikum der lokalpatriotismen, spesielt denne uka, har gode kår.

Varierer

«Alt for Narvik», er slik en lokalrevy bør være, et show som peker finger og setter lokale størrelser i parodi og belyser det som opptar oss som bor her i periferien. Og favner bredt – med humor. Det lykkes altså Narvik Teaterlag med i stor monn, men det er altså ikke helt uten lyte. Revyen varierer fra det treffende og velskrevne, tankevekkende og lattervekkende til sketsjer som er ganske platte. Sistnevnte er heldigvis i mindretall og på den andre siden er noen av revynumrene aldeles lysende. Men, som sagt, noen få numre hadde trengt en mer kritisk vurdering. Uten de spisse, meningsfulle tekstene som generelt gjennomsyrer oppsetningen, blir det noe halvveis over noen innslag, og mer fyllstoff enn en del av en samlende helhet. For det aner meg, som før nevnt, at intensjonen har vært å ha et nokså ensrettet fokus fra start til slutt.

Kulturbombe

Ingen trækkes urettferdig på tærne, det brukes (nesten) ikke banneord, i hvert fall ikke kjønnsord, og takke fæen for det, men når man først har muligheten til å harselere med personligheter i offentligheten, hadde jeg gjerne sett et litt kraftigere bitt. Det kunne godt vært tatt et litt fastere grep om (spesielt) noen mannfolks reproduktive organer når man først hadde sjansen. Likevel, det store flertallet er sketsjer og numre som står igjen som høydepunkter i det som er lett å karakterisere som en lokal kulturbombe.

Revykunst

Det er vanskelig å ikke trekke fram nummeret der Marita Aanes snakker «på direkten» med brorsan, Fritz i «Æ dominere», og når Marita Havaas Olsen sparker hardt i retning Helse nord der hun som Frihetsgudinnen på sokkel avsynger en revyviser som har mer alvor i seg enn humoren. Hansi Lorentzen har skrevet den nokså alvorstunge teksten som går til Kari Bremnes' vakre «E du Nord». I mitt hode er dette, budskapet og scenografien, revykunst. Det blir vanskelig også å omgå nummeret «Stoppekklokka», som peker nese til det sjuke forsøket på å effektivisere og profesjonalisere velferden. Det grenser til absurd slapstick ispedd stort alvor når hjelpepleier uten tilleggsutdannelse, Lasse Gåre Iversen tar livet av stakkars Ulv Holmer.

Hansi Lorentzen er selvsagt en komiker som får latterdøra til å åpne seg når han gestalter Hans Majestet og leverer status for den norske kongefamilien anno 2023. Og når han deklamerer «Byheispoesi» i nummeret med samme navn. Jeg lar meg også storligen imponere av skamløse Vera Steine og Wigdis Aune Strømsnes som narvikdamene med angst for badevekta og sansen for mannlige adoniser. Dialogen de to damene imellom er virkelig fremragende skuespilleri. Til sist det nest siste; harselasen med vår tids parasitter, påvirkene. De flotte damene som gjør nokså mye narr av ei Harstad-jente og hennes like framstår for meg som de beste forbildene for dagens unge; #åværesegsjøl – og synes at det duger.

Djevelen i detaljene

«Alt for Narvik» byr på underholdning av alle slag; god musikk med relevante revy- og humor-assosiasjoner, fine dansenumre, nydelig korsang, spenstig visuell utforming og flere gode punchlinjer. Det sies at djevelen ligger i detaljene. Narvik Teaterlag, koret Kor Arti med dirigent Jurgita Juozuniene i kulissene, dansere fra kulturskolen og et ensemble under ledelse av maestro Runar Solлие gjør en solid revy der lys- og lydeffekter, sminke, rekvisitt og klær også holder et høyt nivå.

HØYDEPUNKT: Marita Havaas Olsen sparker hardt i retning Helse Nord der hun på sokkel synger en revyviser som har mer alvor i seg enn humoren. Det er revykunst det her.

Foto: Monia Buyle

FORBILDER: Herlig harselas med vår tids parasitter, påvirkene. De flotte damene som gjør nokså mye narr av ei Harstad-jente og hennes like framstår for meg som de beste forbildene for dagens unge; # å være seg sjøl - og synes at det duger.

Foto: Monia Buyle

